

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și treia după Rusalii

Deasupra pământului român este veghe cerească tot timpul, sunt cetele îngerești care veghează venirea Mea cuvânt peste pământ și mersul cuvântului de la margini la margini, și chiar dacă nu se apleacă spre el cei de pe pământ, el lucrează, el împlinește și cârmuiește, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Dumnezeu, Eu și toiagul de fier pentru cârmuirea neamurilor toate, precum este scris, o, și nu se petrece nimic întâmplător între cer și pământ, ci toate se lucrează și se așează la glasul Domnului, după cum sunt neamurile și popoarele, căci mulți și prea mulți se cred că ei sunt, că ei fac, că ei pot, și de aceea trebuie veghe cerească, trebuie cârmuire de sus peste atâta omenire slujitoare păcatului și fără temere de Dumnezeu de atâta vreme pe pământ.

Și acum, iar și iar, pace peste tine, pace ție, țara Mea de venire de la Tatăl cuvânt pe pământ! Grăiesc mereu cu tine și-ți doresc bine ție și de aceea las cuvânt peste tine ca să te fac cunoscută de țară a Domnului la acest sfârșit de timp, care pregătește cerește ziua Mea de slavă, nunta și masa nunții, cerul cel nou și pământul cel nou, și pic cu pic cuvântul Meu lucrează, o, și n-am ajutor și de pe pământ, și nici din mijlocul tău nu-Mi vine bucurie și răspuns iubirii Mele, neam român, dar te port Eu în cuvântul Meu și-ți gătesc haină de serbare veșnică și-ți apăr glia și duhul și poporul și te înnoiesc pic cu pic, că am de la Tatăl să Mă împlinesc în tine, o, țara Mea cea de azi.

O, ca să-Mi slujești tu Mie la venirea Mea la tine acum, ar fi ca poporul cel de pe glia ta să-și crească și să nu-și tot piardă frica de Dumnezeu, țara Mea, căci odată cu această pierdere își pierde și iubirea cea pentru Domnul, atât cât mai este ea.

Am avut în tine între fiii cuvântului Meu de azi fii iubitori de cer și de cale spre cer, dar pierzând ei pic cu pic frica de Dumnezeu au slăbit în veghe și le-a slăbit iubirea și și-au împărțit-o între lume și Dumnezeu și n-au mai avut grijă de pașii lor pe cale cu Mine. O, și spun aceasta ca să se înțeleagă în mijlocul poporului român cât de grea îi pare omului dragostea de Dumnezeu, și cât de ușoară îi este petrecerea cu duhul lumii, lumea care pierde și tot pierde din pricina acestui duh potrivnic lui Dumnezeu și omului, și care îl ametește pe om cât nici el nu se așteaptă, bietul de el, că iată, neamul român, atât de frumos odinioară înaintea lui Dumnezeu, s-a lăsat momit de duhul lumii dacă tot l-a primit în hotarele lui, o, și greu mai poate Dumnezeu să-l așeze iarăși pe calea cea frumoasă, cea cu slavă cerească pe ea, și iată de ce vin la tine cuvânt, țara Mea cea de la început și cea de azi a Mea!

O, îți mângâi duhul și glia, neam român. Îți urmăresc pacea și îngrijorarea, îți măsoar dorul și căutările și dragostea și caut să te cuprind întru cele de sus ca să fii tot mai mult a Mea cu fapta, cu împlinirea Mea de peste tine, România Mea. O, îți văd temerea când te cuprinde, și dau să te vestesc și să te rog să înveți să nu-ți pui nădejdea în oameni, în căpetenii, în ajutor de pe pământ. O, nu te teme! Te vestesc că ai cete îngerești de veghe deasupra ta și te îndemn să-ți faci parte cu îngerii la lucrul cel pentru veghea ta, căci nu sunt arme mai tari ca postul și rugăciunea, și care țin departe tot ce nu este de la Dumnezeu pentru mersul tău. O, ce frumoasă ai fi tu, ce frumoasă dacă ai avea viață creștină după adevăr, după orânduiala cerească și bisericească în mijlocul tău!

Un creștin adevărat după acest nume sfânt e minune mare înaintea cerului, o, că frumoasă este viața de creștin adevărat, și care se uită la Mine pentru toată lucrarea lui.

O, fii români, o, fii creștini, să nu căutați să aveți dreptate, fiilor! Numai dreptatea Domnului să rămână în toate, căci omul este păcătos, și nu este drept nici pentru el însuși, și tot timpul caută pentru sine, bietul de el. Un creștin adevărat după acest nume, nu se dezvi-

novătește niciodată, nu-și caută îndreptățire, ci, din contra, stă sub vină plin de credință și de umilință și de aplecare, ferindu-se cu mare grijă de înălțarea minții, iar încercările îl ajută să-și înțeleagă nevrednicia omenească, și care atrage mustrare, învinuire, dispreț, nimic din acestea pe nedrept, o, și așa se ferește el de cădere, de rătăcire, de risipire, și este el cu adevărat creștin înveșmântat în Hristos, în haina umilinței de duh prin duhul iubirii, duhul cel de sus, cel plin de bucuria vieții de creștin slăvitor de Dumnezeu pe pământ între oameni, și care are orânduială peste viața lui cu trei zile de post pe săptămână și cu rugăciune de mulțumire și de slavă zi de zi, ca David împăratul, care se ridica cu iubirea de Dumnezeu deasupra păcatelor lui și slăvea pe Domnul de șapte ori pe zi, și așa își avea el viața și duhul în Domnul, în părtășie cu Dumnezeu, și ținându-și sub picioare vrăjmașii văzuți și nevăzuți.

Cu dor ceresc am grăit pentru viața ta cu Dumnezeu, neam român, ca să te deprinzi tu s-o cauți și s-o găsești în viața străbunilor tăi sfinți și s-o ai de viață a ta și să crești în iubirea de Dumnezeu, care te va veghea, te va întări, te va ridica deasupra tuturor noroadelor de pe pământ în vremea aceasta atât de lipsită de lumină și de adevăr, și iată, iar și iar am grăit cu tine în zi de duminică despre viața de creștin adevărat, de fiu al lui Dumnezeu după adevăr, și care nu-și îngăduie să fie altfel decât Dumnezeuul său, decât Învățătorul și Mântuitorul său Iisus Hristos, numai să cauți tu să înveți cu întregul să te uiți la Mine și la tine, până ce vei ajunge asemenea Mie, fiu român, copil așteptat de Tatăl să fii după chipul și asemănarea Mea, și să începi tu această lucrare cu frica de Dumnezeu, care nu te lasă să te desparți de Domnul Dumnezeuul tău pentru alt Dumnezeu.

O, e vreme cu pagubă multă pentru bogăția vieții de creștin, căci omul de știință s-a luat la întrecere cu Dumnezeu și se numește antichrist, chiar dacă el se mărturisește ateu, dar nu spune adevărat când el spune așa, și este mascat că să-i facă pe mulți să amețească și să cadă în mreaja lui, o, și e primejdie pe cale pentru om prin întunericul de azi, pe cât altfel de oameni se mărturisesc ai lui Dumnezeu și se iau la întrecere popoare între popoare care pot să facă cele mai mari și mai înalte temple și catedrale și să se arate cu ele, dar acelea sunt ale lor, și nu ale Mele, nu ale lui Dumnezeu, o, că nu stă Domnul în ele, cum nici acum două mii de ani Eu n-am stat la masă cu cei mari ai templului din Ierusalim și Mi-am găsit mângâierea cu cei umili și am stat cu ei pe maluri de ape, prin grădini, pe munte și pe oriunde este duhul umilinței în lucrare, o, dar mai este cineva să socotească unde este Dumnezeu, unde locuiește El cu oamenii?

Iată ce vreme grea și fără de cărare știută bine pentru mers pe ea! Cămașa lui Hristos e sfâșiată în multe bucăți chiar în mijlocul ortodoxiei, atât de căutată și curtată de lucrarea lui antichrist, și care i-a amețit pe toți, pe mai-marii și pe mai-micii bisericii cu numele Meu pe fruntea ei, iar acești slujitori își fac rost de osândă pe scaun de învățători, precum este scris despre învățătorii cei mulți, și care nu se tem de osânda pentru cei ce nu învață și nu păstoresc de pe scaune de învățători, pentru că sunt fățarnici față de Dumnezeu și față de oameni și nu-L dau pe Domnul oamenilor, care-și pun bănuțul în cutia milei la biserică, iar drepturi ei nu au ca fii ai lui Dumnezeu în biserica lui Hristos.

Am stat de vorbă cu tine, țara Mea cea de azi. Mi-am spus dorul Meu de tine, ca să te am a Mea după adevăr, după nume de creștin adevărat cu viața, după asemănarea ta cu Mine, că Mi-e dor și Mi-e tot dor să te am a Mea după adevăr, după chipul și asemănarea Mea, după trăire creștină, țara Mea. Stau cu cetele îngerești de veghe pentru tine și te doresc lângă Mine la veghe, la lucru sfânt peste pământ, căci trebuie sfințit pământul și omul și toate câte așteaptă înnoirea, și de aceea îți spun cât lucru am de așezat din mijlocul tău peste pământ până ce toate Scripturile se vor împlini, căci toate cuvintele Mele nu pot rămâne fără împlinirea lor.

Te învăț iubirea și stăruința cea pentru ea, căci lucrarea iubirii este din cer, și de aceea vin din cer de lângă Tatăl și-Mi fac loc cu tine pe pământ ca să semăn sămânța cuvântului

Meu peste tot și să-l pot împlini apoi, o, neam român, și toate să-și afle înnoirea, precum este scris, și te cuprind iar și iar în dragostea Mea, în cuvântul Meu cu care vin la tine ca să înveți și tu să cuvintezi ca Domnul Dumnezeuul tău, și tot așa să și iubești, cu umilință multă, cu dulce dor de cer pe pământul tău și să-l împărțim apoi, și ca să afle toți cei de pe pământ venirea Mea la tine și dragostea dintre Mine și tine și să-i tragem la Tatăl pe cei mulți care vor afla ce este și cine este viața lor și să Mă îmbrățișeze pentru ei, iar Eu să-i scriu fii ai lui Dumnezeu pe ei înaintea Tatălui Meu, Care veghează cu îngerii lucrarea cuvântului Meu între cer și pământ pe vatra ta, acum, la sfârșit de timp, o, țara Mea cea de azi a Mea. Amin, amin, amin.

20-11/02-11-2025